

ת"פ 46489/05/23 - מדינת ישראל נגד יאיר סויסה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 46489-05-23 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יאיר סויסה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום, הכולל שני אישומים, בביצוע עבירות כדלקמן:

- במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בביצוע עבירה של **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של **תקיפה סתם - בת זוג** - עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.
- במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג**, לפי סעיף 382(ג) ועבירה של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, במועד הרלוונטי, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג אשר התגוררו יחד בעיר ראשון לציון (להלן: "**הדירה**").

3. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 11.4.23, בשעות הערב, בדירה, החל הנאשם לגדף את המתלוננת ולקרוא לה בשמות גנאי. בהמשך, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת בכך שנטל לידי סכין מטבח ואמר לה: "**אני אהרוג אותך**", כל זאת במטרה להפחידה ולהקניטה.

המתלוננת החלה לארוז את חפציה מתוך כוונה לעזוב את הדירה, ובתגובה לכך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בה באזור הלסת. כתוצאה מכך חשה המתלוננת כאבים באזור הלסת.

4. על פי עובדות האישום השני, ביום 15.5.23, בשעה 22:55, או בסמוך לכך, בדירה, החל הנאשם לגדף את המתלוננת ולקרוא לה בשמות גנאי, הוציא את בגדיה מהארון, זרק אותם על הרצפה וביקש ממנה לעזוב את הדירה.

המתלוננת החלה לאסוף את בגדיה, הצדדים התווכחו בקול, והמתלוננת צעקה מחלון הדירה כי היא זקוקה לעזרה. בתגובה, אחז הנאשם בסכין ומיד הניחו במקום בחזרה, ואז תקף את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה, אחז בצווארה ודחף אותה לדלת הכניסה של הדירה.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטף דם באזור צד ימין של הצוואר.

בשלב זה, יצאה המתלוננת מהדירה, צועקת לעזרה כשהיא אוחזת בשתי שקיות בגדים, התקשרה לאמה שתזעיק עזרה והמתינה ברחוב עד להגעת כוח שיטור למקום.

עם הגעת השוטרים למקום, ירד הנאשם מהדירה והשוטרים ביקשו ממנו להזדהות. בתגובה לכך הפריע הנאשם לעבודת השוטרים בכך שהחל להימלט מהמקום עד אשר נתפס על ידי השוטר.

רישום בפלילים

5. לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות כלפי בנות זוג, אימים ותקיפת קטין. הנאשם ריצה עונשי מאסר, האחרון בהם משנת 2021 למשך 30 חודשים הכולל הפעלת עונש מאסר מותה שעמד לחובתו, זאת בגין עבירות של תקיפת קטין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג ותקיפה סתם בן זוג.

6. כיום, כנגד הנאשם עומדים שני עונשי מאסר מותנים לתקופות של 7 חודשים ו- 4 חודשים, ברי הפעלה והתחייבות בסך של 3,000 ₪, שהוטלו עליו בת"פ 13932-02-20.

הסכמות הצדדים

7. הצדדים הסכימו על תיקונו של כתב האישום לקולה והנאשם הופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו ותיבחן אפשרות יציאתו למוסד גמילה או לקהילה טיפולית סגורה. לא גובשו הסכמות עונשיות.

שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.

8. מהתסקיר הראשון מיום 5.12.23 עלה כי הנאשם כבן 36, גרוש ואב לשתי בנות בגילאי 4 ו-5. הנאשם עצור עד לתום ההליכים המשפטיים וטרם מעצר, התגורר בדירה בראשון לציון, שקיבל בירושה מאמו ועבד כמנהל מחסן בחברת יוחננוף.

הנאשם מסר כי בגיל 12 נחשף לחברה שולית, החל להסתבך בפלילים, להשתמש בסמים ובילדותו סבל מאלומות שהופנתה כלפיו מצד אמו והיה חשוף לאלומות שהופעלה על ידי בן זוגה של אמו כלפי אמו. הנאשם לא גויס לשירות צבאי על רקע אי התאמה בעקבות מעורבותו בפלילים.

הנאשם ציין כי לאורך השנים התקשה לעבוד באופן רציף וקבוע, עבד בעבודות מזדמנות, למשך מספר חודשים עבד כעצמאי ולאחר קריסת העסק, צבר חובות כבדים אך הגיע להסדר תשלומים בהוצאה לפועל ועמד בתשלומים עד למעצרו.

9. שירות המבחן ציין כי המתלוננת היא בת זוגו של הנאשם עמה קיים קשר זוגי מזה כשנה, על אף התנגדות משפחות המוצא של שניהם לקשר זה.

10. שירות המבחן התרשם בעבר כי הנאשם מאופיין מצורך גבוה בשליטה, נוקשות מחשבתית ועמדות המצדיקות שימוש באלימות במצבי קונפליקט ובמצבים המעוררים תחושות זלזול והשפלה. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה להבין את הפגיעה בזולת ותופס עצמו באופן קורבני.

11. בהתייחסות הנאשם לשימושו בסמים ואלכוהול תיאר הנאשם כי מגיל צעיר השתמש בסם מסוג קנבוס באופן אינטנסיבי ויום יומי, אם כי במהלך השנים הפחית בשימוש בקנבוס אך הגביר את צריכת האלכוהול, כמענה לקשייו הרגשיים. לאחר שחרורו מריצוי עונש המאסר האחרון, תיאר הנאשם צריכת אלכוהול באופן לא מווסת. הנאשם פנה לטיפול אמבולטורי ביחידה לטיפול בהתמכרויות אך התקשה להתמיד בטיפול ולאחר שלושה חודשים עזב את המסגרת.

12. בהתייחסות הנאשם לעבירות בהן הורשע, הנאשם הודה בביצוען וציין כי העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול. הנאשם תיאר ריב בינו לבין בת זוגתו אשר הסלים, הודה כי החזיק בסכין אך לא התכוון לפגוע בה. הנאשם הודה בטעות, הכיר בחומרת מעשיו והסביר כי פעל מתוך צורך בשליטה ותחושת קורבנות.

13. גורמי בית הסוהר בו עצור הנאשם, מסרו שהנאשם נדון בדין משמעת ונמצא בקשר מעקבי עם גורמי טיפול אך טרם שולב בטיפול.

14. המתלוננת תיארה לפני שירות המבחן כי ברקע להתנהגותו האלימה כלפיה, עומדת צריכתו הלא מבוקרת של הנאשם של אלכוהול וגילתה מודעות והבנה להשלכות התנהגותו ודפוסי שתייתו. המתלוננת תיארה כי הנאשם בדרך כלל אינו נוקט באלימות וכי היא פעלה מתוך לחץ עם הגעת המשטרה. המתלוננת תיארה את הנאשם כבן זוג תומך ודואג, שללה קנאה קיצונית אובססיביות וחשדנות מצדו, או סכנה וחשש ממנו.

15. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במצוקה ובתנאים משפחתיים מורכבים, חווה אלימות בצעירותו, התקשה להסתגל למסגרות המקובלות והחל להשתמש בסמים. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה בנטילת אחריות על חייו, נעדר מסגרת מארגנת, מתקשה בוויסות דחפים ולהיענות לגבולות וכללים. הנאשם מאופיין בנוקשות חשיבתית, בצרכי שליטה, פועל באלימות כנגד בנות זוגו וסנקציות עונשיות לא מהוות גורם מרתיע עבורו.

שירות המבחן העריך כי רמת חומרת האלימות הצפויה בעתיד תהיה גבוהה.

16. נוכח התרשמותו והערכתו של שירות המבחן כי הנאשם יתקשה לעמוד בגבולות ודרישות קהילה טיפולית, נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

17. במסגרת **התסקיר השני** מיום 21.1.24 בחן שירות המבחן את אפשרות קליטתו של הנאשם בקהילה טיפולית "רטורנו", אך טרם הסתיימה בחינת התאמתו. כך גם בתסקירים **השלישי והרביעי** מימים 11.2.24-20.2.24.

18. **בתסקיר החמישי** מיום 10.3.24 צוין כי הנאשם התקבל לקהילה הטיפולית.

19. **בתסקיר השישי** מיום 14.4.24 הבהיר שירות המבחן את המלצתו החיובית לשחרור הנאשם לקהילה טיפולית, נוכח עמדת גורמי הטיפול בקהילה ונכונותם לקלוט את הנאשם למסגרת הטיפולית.

20. להשלמת התמונה אציין כי בסופו של יום, ולאחר שהצדדים טענו בעניין, החלטתי ביום 15.4.24 שלא לשחרר את הנאשם לקהילה טיפולית וסברתי כי המקום הראוי לטיפול הוא בין כתלי בית הסוהר.

ראיות לעונש

21. המאשימה הגישה כדלקמן: גיליון הרשעותיו של הנאשם **(ת/1)**; גזר הדין- ת"פ 13932-02-20, שם נדון הנאשם, שהורשע בתקיפת בת זוג במספר הזדמנויות ואיים עליה, ל-30 חודשי מאסר, לאחר שנצברו 4 חודשי מאסר מותנים מהליך קודם. עוד הוגשה החלטת ערכאת הערעור- עפ"ג 6504-02-21 **(ת/2)**; גזר הדין בת"פ 36011-08-14 במסגרתו נדון ל-7 חודשי מאסר ולמאסר מותנה (אשר הופעל בת"פ 13932-02-20-ת/1). גם במסגרת גזר דין זה הורשע הנאשם בכך שתקף את בת זוגו ואיים עליה **(ת/3)**.

יובהר, כי בכל אחד מכתבי האישום מדובר בבנות זוג שונות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

22. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, על חומרת העבירות וטענה כי לשיטתה במעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת יש משום הסלמה ביחס לפגיעתו במתלוננות קודמות.

המאשימה הדגישה כי מדובר בשני אירועים נפרדים בשל היותם מבוצעים בפער זמנים של חודש האחד מהשני והפנתה לפסיקה באשר למתחם הענישה ההולם.

23. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים, הנע בין 18 חודשי מאסר לבין 36 חודשים.
24. לאחר ששקלה את נסיבות הנאשם עצמו, הסיכון הגבוה להישנות ביצוע עבירות, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 36 חודשים ולהפעלת כלל המאסרים המותנים במצטבר. כן עתרה לפיצוי למתלוננת, מאסר על תנאי, להפעלת ההתחייבות שהופרה בסך של 3,000 ₪ ולקנס.

טיעוני הגנה

25. ההגנה טענה כי הנאשם ניסה לשנות את אורחות חייו מאז מאסרו הקודם, הצליח להתמיד בעבודתו ואף ניסה להשתלב בהליך גמילה. לשיטת הסנגורית, המאשימה היא שמנעה את שיקומו של הנאשם משסירבה לשחררו למסגרת טיפולית בעת מעצרו, ובכך לא עמדה בחובתה כלפי הציבור כאשר שיקומו של הנאשם הוא בבחינת אינטרס הציבור. על כן, המאשימה אינה יכולה לטעון כעת כי הנאשם לא שוקם ושב על מעשיו.
26. עוד הדגישה ההגנה כי המתלוננת בהליך זה, אינה חוששת מפני הנאשם ומתארת אותו באור חיובי.
27. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי ואת העדתה של המתלוננת ונסיבות ילדותו מעידות על מצוקה ועזובה רגשית. מעצרו של הנאשם גרם לו להפסד זכויותיו בדירת עמידר שירש מאמו, וייתכן כי לאחר שחרורו ממאסר, לא תהיה לו קורת גג. המעצר אף מנתק אותו מבנותיו.
28. הסנגורית התייחסה להרשעותיו הקודמות של הנאשם וטענה כי בהליכים הקודמים דובר בעבירות חמורות יותר וערכאת הערעור החמירה בענישה מאחר ודובר בעבירה כנגד קטין.
29. ההגנה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם, בהשוואה לגזרי הדין שניתנו בעבר כנגד הנאשם, בין 10 חודשי מאסר לבין 20 חודשים ולהפעיל את עונשי המאסר המותנים באופן חופף.

דברי הנאשם

30. בדבריו לעונש הדגיש הנאשם את נטילת האחריות, הביע חרטה על ביצוע העבירות וטען כי הותקף על ידי השוטרים. לטענת הנאשם, הבסיס להתנהלותו - טראומת ילדותו, אין לו כוונה להרע, הוא הביע רצון ותקווה להתחיל בהליך טיפולי ובדרך חדשה בחייו, והבטיח כי יעשה כן במסגרת בית המאסר. הנאשם הוסיף כי יאבד את זכויותיו לדיור וחובותיו היה ולא ישוב לביתו בקרוב.

דין והכרעה

31. הנאשם במעשיו, פגע בערכים המוגנים של שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה ושלוות נפשה. עבירות האלימות

בוצעו במסגרת הזוגית, בביתם המשותף של הצדדים.

32. באשר לעבירת האיומים, הרי שאינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס זה מקבל משנה תוקף וחשיבות בתוככי התא המשפחתי. תוכן האיומים בהם השתמש הנאשם-בוטה וחמור, וכולל פגיעה בחייה של המתלוננת תוך שהנאשם אוזח בסכין.

33. לאחר שהמתלוננת ביקשה לעזוב את המקום, בעקבות האיומים, תקף אותה הנאשם והכה בה באזור הלסת עד כדי גרימת כאב.

34. באישום השני מתוארת דרישתו של הנאשם מהמתלוננת לעזוב את הדירה. המתלוננת זעקה לעזרה, הנאשם אחז בסכין, הניחו, סטר למתלוננת בפניה, אחז בצווארה ודחף אותה לדלת הכניסה של הדירה.

35. צבר מעשיו של הנאשם מעצים את חומרתם. אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בהתנהלות חסרת שליטה ותוקפנית כלפי בת זוגו הנוכחית.

36. כאשר המשטרה הגיעה למקום בעקבות פנייתה של המתלוננת, הנאשם נמלט מהמקום עד שנתפס על ידי השוטר.

37. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:
א. רע"פ 2750/22 לילקו נ' מ"י (9.5.22) המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בגין אירוע יחיד במהלכו לקח בכוח את הטלפון מידיה של המתלוננת, החל להכותה באמצעותו בראשה, ובידו האחרת הכה אותה באגרופיו. בהמשך, המבקש השליך את מכשיר הטלפון לעבר הכניסה לבית, ומשהמתלוננת רצה על מנת לקחתו, בעט בה. לאחר מכן, הלך המבקש לחדר השינה כאשר מכשיר הטלפון ומפתחות הדירה בידו, ודלת הכניסה נעולה. המתלוננת נכנסה אחריו לחדר השינה, לקחה את המפתחות והחלה לרוץ לעבר הכניסה לבית. המבקש תפס אותה בסמוך לדלת הכניסה, אחז בידיה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה. בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". בתגובה, המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר, שרטה אותו, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש, נגרמו למתלוננת כאבים בצוואר, בגב ובידיים, והמטומות באמותיה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ב. עפ"ג (מרכז) 17465-12-21 פרברוב נ' מ"י (20.2.22) הורשע המערער בביצוע שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג ובעבירת איומים. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשים. בשים לב לתסקיר השלילי שהוגש, ממנו עלה כי הנאשם משליך את האחריות למעשיו על המתלוננת, מתנהל באופן תוקפני, אינו מסוגל לווסת את תגובותיו ואינו בר שיקום, ובשים לב לעברו הפלילי, נגזרו עליו 22 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מ"י** (17.11.20) המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח על רקע היעדרותה מהבית, סטר לה, תפס בידה, משך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה בה באמצעות ידיו. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים, וגזר על המבקש 14 חודשי מאסר בפועל, הגם שלא ריצה עונש מאסר בפועל קודם לכן. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

ד. בעפ"ג (מרכז) 24733-06-19 **בדיר נ' מ"י** (11.11.19) דחה בית המשפט המחוזי ערעורו של מי אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערער הורשע בכך שעל רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת, תקף אותה, הכה אותה בראשה ובפניה ומשך בשערותיה. המערער שולב בהליך טיפולי ושירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בעניינו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ה. ת"פ (שלום נת') 28041-02-22 **מ"י נ' בן נעים** (12.7.22) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם-בן זוג, לאחר שתקף את המתלוננת בכך שנטל כרית וחבט בפלג גופה העליון מספר פעמים. בתגובה לכך השליכה לעברו המתלוננת בקבוק מטהר אוויר והאשם תפס בצווארה בחוזקה, חנק אותה והוציאה מהחדר. בתגובה, נטלה המתלוננת מטאטא באמצעותו דחפה את הנאשם. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשים, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר.

38. מאחר והצדדים שניהם, עתרו לקביעת מתחם ענישה הולם אחד בגין שני האירועים, ובהתקיים מבחן הקשר הדוק בין האירועים שבכתב האישום (ר' ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י**) (29.10.14), אני מסכימה עם הצדדים כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האירועים.

39. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, ובהתייחס לכך שהנאשם נותן את הדין בשני אירועי אלימות כלפי בת זוגו, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, לצד ענישה נלווית.**

עונשו של הנאשם

40. ראשית ובמיוחד, שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו. עוד שקלתי את תקופת מעצרו והפגיעה הכלכלית בשל כך.

41. מנגד, אזכיר את התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם מתקשה בוויסות דחפיו ומתקשה להיענות לגבולות וכללים. כמו כן הנאשם מאופיין בנוקשות חשיבתית, צרכי שליטה וקשיים בניהול תקשורת.

42. הנאשם פועל באלימות כנגד בנות זוגו וסנקציות עונשיות הכוללות עונשי מאסרים לתקופות ארוכות, לא מרתיעות את הנאשם והוא שב ונוקט באלימות כלפי בנות זוגו. הנאשם מסוכן עד כדי ששירות המבחן העריך במידה וינקוט

הנאשם באלימות בעתיד, רמת חומרתה תהיה גבוהה.

43. לבסוף, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם בעבירות אלימות דומות. הנאשם שב ופועל באלימות פיזית כנגד בנות זוג. זאת כאשר בכל הרשעה פעל באלימות כנגד בת זוג אחרת. נראה כי כדרך חיים בחר הנאשם לפגוע בבנות זוגו ולהכות בהן.

44. נוכח כל אלה, לא ניתן להימנע מענישה שיהיה בה כדי להרתיע את הנאשם. זאת, בתקווה שינצל את תקופת המאסר לטיפול ושיקום כדי שיוכל לפעול, כדבריו, למען עתיד טוב יותר לו ולבנותיו.

סוף דבר

45. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו כרישומי שב"ס.

ב. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 7 חודשים, כפי שנגזר עליו בת"פ 13932-02-20.

ג. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 4 חודשים כפי שנגזר עליו בת"פ 13932-02-20.

עונשי המאסר המותנים ירוצו בחופף האחד לשני, ובמצטבר לתקופת מאסרו של הנאשם בתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, כרישומי שב"ס.

ד. מאסר לתקופה של 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. מאסר לתקופה של 5 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון או איומים.

ו. פיצוי למתלוננת - ע"ת 9, בסך 1,500 ₪. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום מהיום.

המזכירות תעביר את הפיצוי למתלוננת באמצעות פרטים שתמציא המאשימה בתוך 10 ימים.

ז. קנס בסך 1500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.24 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ח. אני מורה על הפעלת ההתחייבות בסכום 3,000 ₪, כפי שנגזרה בת"פ 13932-02-20. הסכום ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.24 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, בנוכחות ב"כ הצדדים.